

[Baadsgaard]

alene om i den debat, der har været – at den mætning, man taler om, mere er en politisk bestemt mætning, som man kan anvende til at få nedskåret omfanget af almennyttigt boligbyggeri.

Hvad angår det forventede byggeri, synes jeg, det er interessant at se, hvad Entreprenørforeningen skriver i en skivelse af 17. november. Entreprenørforeningen angiver, at den har været i kontakt med kreditforeningerne, og at det er oplysninger derfra, man har bygget de hidtidige formodninger om omfanget af det private udlejningsbyggeri på.

Nu skriver Entreprenørforeningen, at den vil skønne, at der i 1990 højst bliver bygget 400 boliger. Og jeg har tidligere sat spørgsmålstegn ved, hvor mange ældreboliger der vil blive bygget. I budgetanalysen regner man med 4.000 over de kommende år. Jeg har bemærket, at boligministeren nu har sagt, at det højst bliver 2.000–3.000. Så er vi jo allerede, inden vi går i gang med at se på finanslovsforslagets kvotebegrænsninger, væsentligt under det, som man havde som forudsætning, da finanslovsforslaget blev udarbejdet, og det synes jeg må give ministeren anledning til overvejelser.

Jeg spurgte også i mit første indlæg, hvordan man fra ministerens side, fra Boligministeriets side tænker sig disse huslejestigninger gennemført. Vi mener ikke, det er muligt at gøre det på en retfærdig måde og har advaret imod at gøre det på den måde, der er foreslået, men vi må da på et eller andet tidspunkt have at vide, om det er en generel huslejestigning, så det er en bestemt årgang, der skal have en bestemt stigning uanset kvalitet, eller det er sådan, at man skal have en bestemt stigning afhængigt af, hvad prisen er i forvejen. Sådan nogle ting må vi have på bordet, før vi i det hele taget kan forholde os til det, på det, ministeren kalder en ansvarlig måde.

Med hensyn til nedbringelse af huslejen i nybyggeriet rejste jeg det spørgsmål, om ikke den lettelse i statens udgifter, som man forestiller sig ydelsesnedgangen skal bruges til, når man vil forlænge lånene, ikke kunne bruges som middel til at nedsætte huslejeudgiften i nybyggeriet de første år. Det fik jeg heller ikke noget svar på.

Jeg ved ikke, om vi kalder det en ensidig satsning på det almennyttige byggeri. Der er vel 380.000 eller 400.000 af den slags boliger, og

der er ca. 2,2 millioner boliger i alt. Det kan man vel ikke kalde en ensidig satsning, medmindre man har forstørrelsesglas for øjet, når man ser på det almennyttige byggeri.

Når jeg nævner problemet med bøv og boliger, så er det, fordi jeg simpelt hen ikke mener, at boligerne på noget tidspunkt kan blive at håndtere på samme måde som handel med bøffer. For øvrigt varer det ikke længere at bygge en bolig end det kan vare at fremskaffe en bøf, men lad nu det ligge. Det er måske snarere et landbrugsspørgsmål. Men det vil være urimeligt at påstå, at blot vi opfører os, som om det var bøffer, ville det hele komme til at fungere. Det er jo ikke tilfældet, og det er derfor, jeg advarer imod denne ideologiske målsætning, at nu skal vi have et frit boligmarked. Der er så mange andre ting, der i hvert fald skal opfyldes, forinden vi kan begynde at nærme os det. Lad os derfor tage fat på at se på de ting, og lad os så se, hvordan samfundet udvikler sig, og hvordan det udvikler sig på boligområdet også.

Med hensyn til vedligeholdelse er vi enige i, at det er en af de virkelig store klumper af problemer at få højnet standarden i den ældre udlejningsmasse. Derfor rejste jeg spørgsmålet, om vi ikke kunne starte med at give lejerne noget mere indflydelse på de midler, der blev hensat. Det må i hvert fald også være en forudsætning for, at man overhovedet kan begynde at tale om ekstra huslejestigninger. Men dér viger boligministeren tilbage hver gang og siger, at det skal vi ikke røre ved. Det er sådan nogle konkrete ting, vi må have ind i debatten, hvis vi skal få noget fornuftigt ud af det.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Nu kan man jo sagtens stille mange spørgsmål, og hr. Baadsgaard stillede mange spørgsmål, men man kan også tage det udgangspunkt, at man måske selv skal levere nogle af svarene på dem.

Jeg vil godt tage fat i det ene af de spørgsmål, som hr. Baadsgaard stillede, nemlig spørgsmålet om mætningen på boligmarkedet, og spørge hr. Baadsgaard, om han med god samvittighed mener at kunne sige, at der ingen mætningstendenser på boligmarkedet er, og at det er det, vi skal lægge til grund for vores boligpolitik.

I den forbindelse vil jeg gerne ud over den henvisning, jeg kom med til kommunernes se-